

't WIELEBELLEKE

VU informatieblad Groot Lebbeke
mei '78

UIT DE DORPSTRAAT

Eén jaar PVV-CVP-koalitie ligt reeds achter de rug. Aan onze politiek minder geïnteresseerde inwoners moet dat feit zowat onopgemerkt voorbij gegaan zijn. Het kon ook moeilijk anders en bij ons verwekte de tot nu toe gevoerde dagjes- en cafépolitiek enkel verzet. Eén voorbeeld: tot heden maakte nog geen enkele schepen zijn beleids-opties op lange termijn kenbaar. Dat vraagt de VU al sedert de eerste gemeenteraad!

Afgezien van deze algemene opmerking dringen er zich nog een aantal vaststellingen op. Zo is het ondermeer duidelijk dat, ten aanzien van het tot nu toe gevoerde beleid, de homogeniteit in het CVP-kamp gevoelig aan het afbrokkelen is. Bij de bespreking van de subsidieverdeling en de begroting 1978 werd dienaangaande door de ACV-fractie harde kritiek gespuid. Naar wij meenden te oordelen stond een breuk met de rest van de CVP toen niet ver van de deur. Door de sterke hand van de CVP-raad konden toen echter nog nipt alle schaapjes in dezelfde stal gehouden worden. Nochtans nam dit de ontstane spanningen niet weg.

In de huidige omstandigheden zou deze breuk tussen het ACV en de rest van de CVP-fractie ons trouwens ongewenst lijken. Anders komt men immers voor een qua samenstelling andere onevenwichtige beleidsploeg te staan waarvan de derde partner wel

eens de...LWD zou kunnen zijn. Deze heeft immers reeds meermaals hand- en spandiensten aan de meerderheid verleend zodat haar bewindsgeilheid nu al geruime tijd mag verondersteld worden.

Ondertussen zal het wel niet zo'n vaart lopen. Een aantal hindernissen die een breuk tot gevolg konden hebben, zijn de laatste tijd zonder kleerscheuren genomen. Tot nader bericht leggen wij nochtans onze politieke voelhorrens te luisteren aan onze kieurrijke Lebbeeke dorpspolitiek.

Gemeentelijke initiatieven

In de begroting 1978 werd 250 000fr ingeschreven voor de publikatie van een gemeentelijk (driemandelijks?) informatieblad. Wij durven te hopen dat de klantoon van deze info's op het informatieve aspekt zal liggen en dat ze niet tot een partijpolitieke praatharak van de meerderheidspartijen zullen uitgroeien.

Een ander initiatief betreft de oprichting van een gemeentelijke sportraad. Bravo. Maar laat het een raad worden met een daadwerkelijke inzet en hulp voor de sportbeoefenaars en geïnteresseerden.

Proficiat aan de Vlaamse Klub van Wieze voor hun geslaagde fototentoonstelling op 18 en 19 februari 1978. Het bijeengebrachte materiaal was méér dan het bekijken waard. De ruime publieke belangstelling bewees overigens dat het hier een welwaardig initiatief in het kader van het "Jaar van het Dorp" betrof.

De platen- en boekenbeurs van het Davidsfonds Lebbeke (van 3 tot 5 maart) stond ditmaal in het teken van het jeugdboek. De openingsplechtigheid kon dan ook niet treffender gebeuren dan in aanwezigheid van de bekende Zeelse jeugdschrijver Henri Van Daele. Het geheel werd trouwens ook opgefist door zowat 800 kindertekeningen waarvoor sommige onthullend talent aeden vermoeden.

Ondanks het feit dat de weergoden niet zo gunstig gezind leken, werd de karnavalstoet te Wieze (10 maart) opnieuw een vol(t)treffer. Zelfs de zeventien kilometer lange omloop kon het enthousiasme van de karnavalvierders niet aantasten. En merkten we daar ook Gustavio I, onze Lebbeekse prins carnaval, niet op? Waarbij we hem bij deze gelegenheid voor die prestatie gelukwensen. Zonder overigens zijn evenwaardige tegenkandidaat James I een pol te onthouden.

Toneelliefhebbers kwamen de laatste weken ruim aan hun trekken met produkties van "De Iverlingen" van Denderbelle, de "Sint Jorisdgilde" van Wieze en de "Constminnende Jonckheyt" van Lebbeke.

Indien we ons deze vrijheid mogen toestaan, wenssen we toch "De Iverlingen" voor hun grandioze prestatie ("Glazen Speelgoed" van Tennessee Williams) geluk te wenssen. Het was inderdaad jaren geleden dat nog dergelijk vakkundig werk op de planken gepresteerd werd.

In samenwerking met de Volksunie groot-Lebbeke organiseerde de Federatie Vlaamse Vrouwen op 7 april een eefestijn in zaal 't Zwamberhof te Lebbeke. De ongeveer 75 aanwezigen konden er van gevarieerd maal genieten.

Als VU-volksvertegenwoordigster en stichtster van de FVV was Nelly Maes uitstekend geplaatst om als gastsprekerster op te treden. Zij besprak niet alleen de doelstelling van het FVV (vrouwen op basis van een Vlaams-nationale ideologie bewust maken van hun rechtmatige plaats in de politiek) maar belichtte tevens de huidige politieke toestand aan de hand van een geschiedkundig overzicht van de Volksunie.

In ons vorig nummer schreven we reeds over de ongelooflijke vriendjes- en familiepolitiek bij de benoeming van het gemeentelijk personeel.

Onze reeks was nochtans nog niet volledig. Dank zij de PVV-CVP-meerderheid immers werd de broer van schepen Abbeloos aan een jobke in het sportkompleks geholpen. Tevens werd de toekomstige schoondochter van schepen Moeyersoos tewerkgesteld in de gemeentelijke administratie. Aldus volgde deze bediende onze goede raad op; we schreven immers in ons januari-nummer : "Werklozen, alvast deze raad : zorg er minstens voor goede maatjes te worden met een huwbaar familielid van iemand der gemeenteraad (van de meerderheid uiteraard)."

De PVV-CVP-meerderheid wenst blijkbaar geen eerlijke en rechtvaardige benoemingspolitiek te volgen. De CVP-verkiezingslogos "Omdat mensen belangrijk zijn" geldt dus waarschijnlijk enkel voor familieleden van de meerderheid.

Op de gemeenteraad van 23 maart '78 legde VU-raads-
lid De Mol Johan een principiële verklaring af over het
begrip "woonerf". Toen hij hierover de stemming vroeg
wimpelde men dit verzoek af met argumenten (?) die we,
om hun aard en om plaats te besparen, niet vermelden.
Eerder belichten we hier nogmaals -zij het dan zeer
summier- het naar voor gebrachte idee.

- Het woonerf is een gebied voor voetgangers, spelende
kinderen en rijverkeer waar duidelijk is dat het rij-
verkeer er een ondergeschikte rol speelt. Met aller-
hande technische middelen wordt immers de snelheid van
de auto's afgeremd. Het gemotoriseerd verkeer dient
zich eveneens aan strikte gedragsregels te onderwerpen
(vb. voetgangers hebben voorrang op auto's en brommers)

- Maar een woonerf is meer dan een verkeersveilige
straat. Het is een gebied waarvan de totale aanleg er
op wijst dat het in de eerste plaats voor de bewoners,
de voetgangers en de spelende kinderen bedoeld is.
Verkeersveiligheid is enkel een gunstig nevenaspect
van de inrichting van een woonerf. Hoe?

- Het totale straatbeeld wordt er vriendelijk gemaakt
door veel bomen en groen, door een gevarieerde bestra-
ting, door plantenbakken en rekken voor fietsers en
brommers. De straat is niet langer één grote parkeer-
plaats voor auto's. De auto's mogen alleen parkeren
op daartoe speciaal vooraf bestemde plaatsen. Verder
zijn er speelplekken en -toestellen voor kinderen
voorzien en zitbanken voor ouden van dagen.

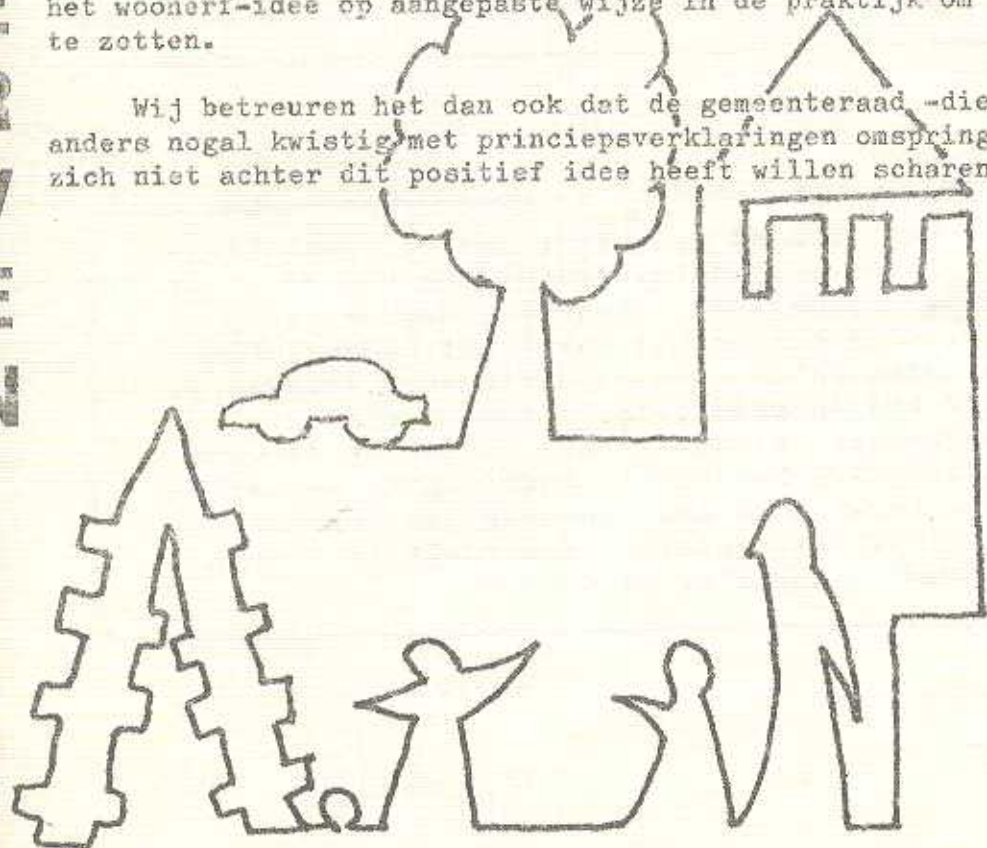
- Kortom, in zo'n straat kan terug van alles gebeuren
(wandelen, praten, spelen, winkelen, fietsen...)
Om het ietwat moeilijker uit te drukken: het woon-
erf is een geschikt middel tot herwaardering van het
stedelijk leefpatroon.

- In de praktijk is het echter zó dat niet alle straten tot woonerven kunnen omgebouwd worden. Hiertoe komen alleen in aanmerking die straten die hoofdzakelijk een woonfunctie vervullen en dan alléén nog maar wanneer de bewoners van die straat zulke willen. Participatie van de bewoners is hier een essentiële voorwaarde, óók wat de inrichting van het woonerf betreft.

- Ook is het duidelijk dat de inrichting van een woonerf juridische problemen oproept, vooral dan wat de aanpassing van het verkeersreglement betreft.

Wie van oordeel is dat we met dit idee alleen staan, heeft het verkeerd voor. Alhoewel van Nederlandse afkomst, beschikken reeds enkele gemeenten en steden (Hamme, Aalst, Buggenhout, Brugge) over konkrete plannen om het woonerf-idee op aangepaste wijze in de praktijk om te zetten.

Wij betreuren het dan ook dat de gemeenteraad -die anders nogal kwistig met principiële verklaringen omsprongt- zich niet achter dit positief idee heeft willen scharen.

Kwakkelnieuws

Uit doorgaans minder goed ingelichte bron vernamen wij, dat LWD-lijsttrekker F. Jansseghers goede relaties zou aan het kweken zijn met CVP-bons Wilfried Maertens.

Dit met de illustere bedoeling binnen vijf jaar onder CVP-vleugels hoede te vinden (of er zelfs kopman te worden.)

Een andere bron ontkent dit ten stelligste en beweert dat de bewuste LWD-er eerder naar de PVV lonkt.

Wij geloven hiervan natuurlijk omzeggens niets en laten deze beweringen voor wat zij waard zijn.

Naar het schijnt palaverde het schepenkollege 45 minuten over de her-verdeling van de plaatsen der raadsleden. Naar het waarom van deze beslissing hebben wij enkel het raden. Maar misschien zaten onze mandatarissen vroeger té dicht bij de penneridders van de gemeentelijke democratie? Pikant detail is echter de vaststelling dat het ACV de kant van de oppositie deelt terwijl de LWD schouder aan schouder met de meerderheid zetelt. Inmiddels is hierin opnieuw verandering gekomen.

Nadat een aantal straten (ondermeer de Stationsstraat en de Pastoor De Buckplaats - kostprijs ongeveer 100 000fr) ontsierd werden met reuzegrote verkeersborden - die dan op de meest onmogelijke plaatsen werden "gepland" - heeft de CVP-FVV-meerderheid er aan gedacht om de parking van de zwemkom met verkeersborden te "beplanten".

In plaats van bomen werd de parking bezaaid met een groot aantal verkeersplaten. Wie heeft de moed ze eens te gaan tellen? In elk geval kan het groot aantal borden aanleiding geven om een nieuwe bestemming aan de parking te verlenen, namelijk deze van verkeerspark voor kinderen.

Door de overvloed aan borden wordt natuurlijk niet de verkeersveiligheid gediend, maar alleen de leverancier van deze borden .

Naar het schijnt klagen sommige schepenen over hevige pijnen in de maagstreek.

Wij veronderstellen dat het hier wel eens om "splinritus" zou kunnen gaan.

Deze medische vakterm duidt namelijk op de aanwezigheid van splinters in de maag, duidelijke oorzaak van het ongemak.

Over de oorzaak van deze kwaal kan men al even kort zijn : deze schepenen "fretten hun kas op" talkens de Volksunie hen tijdens de gemeenteraad interpelleert.

Kunstgroep INCAR vierde zijn twintigjarig bestaan met een sprankelende show. Het groot aantal belangstellenden betekende een bekroning voor het jarenlange werk. De VOLKSUNIE feliciteert INCAR voor zijn bijdrage tot creatieve ontplooiing van jonge mensen. We betreuren echter dat op de premièrevoorstelling een aantal politieke vrijbuiters INCAR voor partijpolitieke doeleinden misbruikten.

De Hr. De Mol Alfons droomde dus al jaren van een burgemeesterssjerp (Voorpost-24 maart). Wij nemen dan ook aan dat hij in een lichte roes verkeerde toen hij in hetzelfde interview zichzelf tot demokraat uitriep.

* Was hij het immers niet die op 23 januari het VU-raadslid De Mol Johan in de vrije uitoefening van zijn inzagerecht belemmerde? Volledig onwetelijk stelde hij toen dat dit recht zou afhankelijk gemaakt worden van een voorafgaande toelating van het schepenkollege.

* En was ook hij het niet die tijdens de laatste raad verklaarde (13 maart) dat voortaan alle dossiers wel eens bij hem zouden kunnen geraadpleegd worden? Dit naar aanleiding van de VU-vraag waar de dossiers over 6 aan de agenda toegevoegde punten konden gevonden worden. De Hr. A. Tirez (CVP) zat blijkbaar juist op dezelfde golflengte want hij voegde er lakoniek aan toe : "Ge moet ze zoeken." En nogmaals op de vraag waar dan : "Ge moet goed zoeken."

.....
Sommige politiekers wensen blijkbaar van alles een spelletje te maken.

De georkestreerde hetze tegen het Egmont-akkoord en nu, naar aanleiding van de zogezegde koerswending van de VU, de verdachte bezorgdheid van bepaalde skribenten om welvaart en welzijn van het Vlaams-nationalisme, sterken ons vermoeden dat in zekere cenakels wordt gemanoevreerd om de VU te nekken door extreem Vlaams te doen.

Of er bij een mislukking voor Vlaanderen gunstiger resultaten te bedingen zijn dan wat de VU uit de brand sleepte, daarover maken die heren zich geen zorgen. Hoofdzaak is : die lastpost kwijt en weer koekenetentje spelen met de drie grote partijen.

Na de Egmont-burgemeesters van Dilbeek en Beersel heeft ook die van Overijse zijn duit in het zakje gedaan. Waar de eerste het Vlaamse Kruis verbod propaganda te maken in zijn gemeente (omwille van zijn goede relaties met het Belgische Rode Kruis) en de tweede een politiekommissaris deed benoemen die zijn kinderen naar Franstalige scholen stuurde, deed Branckaer een FDF-er zijn gemeente (Overijse) vertegenwoordigen in een Brusselse interkommunale.

Het Egmontkomitee heeft weinig "sjans" met zijn Brabantse trekpaarden!

De Vlamingen in de Brusselse agglomeratie die in sommige gemeenten amper 5% van de bevolking vertegenwoordigen (Elsene, St. Gillis, Ukkel) worden van een verdrukte, een beschermde minderheid. De op te richten socio-kulturele instellingen zullen er met de financiële en morele ruggesteun - ook uit het hinterland - voor zorgen dat zij hun hoofd niet meer te pletter lopen bij onwillige administratieve diensten. Dat de franssprekenden in de randgemeenten dezelfde rechten krijgen verandert in feite weinig aan de huidige toestand. In 4 van de 6 faciliteitengemeenten behaalden zij bij de laatste gemeenteverkiezingen de volstrekte meerderheid. Wat ze kregen hadden ze dus reeds, dank zij de stemmen van o.m. Jantje Verroken en de zegen van de nu eens warm - dan weer koudblazende journalisten die zich nu als ultra's gedragen.

Verantw. uitg. : Uyttersprot K.
Opwijkstraat 41D
9370 Lebbeke